

Strach przed kryzysem w USA

Państwa marshallowskie mają ratować zagrożone interesy monopolistów amerykańskich

MOSKWA PAP. — Nawiązując do ostatniej konferencji państw marshallowskich, dziennik „Krasnaja Zwiezda” stwierdza, że sądząc z głosów prasy zagranicznej administrator planu Marshalla Hoffman, postawił na tej konferencji nowe warunki, które nie były w ogóle przewidziane w umowach dwustronnych. Między innymi Hoffman kategorycznie zażądał, by państwa marshallowskie obniżyły albo całkowicie zniosły taryfy celne i preferencyjne, dając wolną rękę eksporterom amerykańskim w państwach Europy zachodniej i w ich koloniach.

„Krasnaja Zwiezda” podkreśla, że na konferencji paryskiej nie chodzi już o ograniczenie suwerenności państw marshallowskich na rzecz Stanów Zjednoczonych, lecz o roztoczenie nad nimi nieograniczonej kontroli przez monopolistów amerykańskich. Świadczy o tym zapowiedziane przez brytyjskiego ministra gospodarki Crippsa powołanie do życia wspólnej angielsko-amerykańskiej „rady konsultatywnej”, która ma się zająć reorganizacją przemysłu brytyjskiego w myśl żądań amerykańskich.

Oświadczenie Crippsa nastąpiło po trzygodzinnej rozmowie z Hoffmanem i stanowiło zupełną niespodziankę dla społeczeństwa angielskiego, ponieważ w dwustronnej brytyjsko-amerykańskiej umowie nie było nawet aluzji do wspólnej „rady konsultatywnej”. Utworzenia podobnych „rad konsultatywnych” Hoffman zażądał od wszystkich państw marshallowskich na ostatniej konferencji paryskiej, a „ambasador” planu Marshalla Harri-

man oświadczył ze swej strony, że Stany Zjednoczone udziela pomocy wszystkim państwom, które zgodzą się na powołanie takich „rad konsultatywnych”.

„Przyczyną przyspieszenia przez Stany Zjednoczone realizacji ich planu całkowitego opowiadania państw marshallowskich — pisał

„Krasnaja Zwiezda” — stało się bardziej zrozumiałe w świetle ostatniego orędzia prezydenta Trumana do kongresu. W orędziu tym Truman zalecił uchwalenie szeregu ustaw, mających na celu zapobieżenie zbliżającemu się kryzysowi gospodarczemu w Stanach Zjednoczonych. W obawie przed kryzysem monopolści amerykańscy forsują również w Europie zachodniej plany, które mają poprawić ich interesy kosztem państw marshallowskich”.

Szakasits jedynym kandydatem na stanowisko prezydenta Węgier

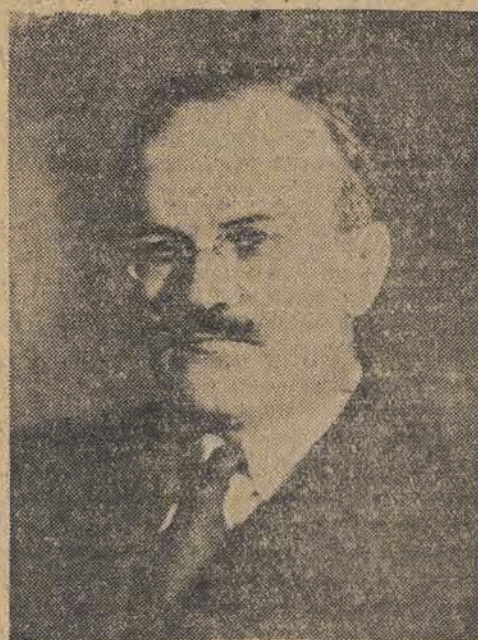
BUDAPESZT PAP. — W niedzielę odbyła się konferencja przewodniczących wszystkich frakcji parlamentu węgierskiego, na której przyjęto do wiadomości rezygnację Tildy'ego oraz uzgodniono, że przewodniczącym Węgierskiej Partii Pracujących Arpad Szakasits będzie jedynym kandydatem na stanowisko prezydenta republiki. Żadna partia nie wystawiła konkurenta. Tym samym wybór Szakasitsa na prezydenta republiki węgierskiej jest całkowicie pewny.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele Węgierskiej Partii Pracujących, Partii Drob-

nych Posiadaczy, Narodowej Partii Chłopskiej, Demokratycznej Partii Ludowej, niezależnej Węgierskiej Partii Demokratycznej, Partii Radykalnej, Partii Mieszczańskiej - Demokratycznej oraz Obozu Kobiet Katolickich.

Na wtorkowym posiedzeniu parlamentu przedyskutowano rezygnację prezydenta Tildy i dokonał wyboru nowego prezydenta, który prawdopodobnie niezwłocznie złożą przysięgę na wierność republice. Głosowanie będzie jawne, z uwagi na to, że zostanie zgłoszona tylko jedna kandydatura obecnego wicepremiera Szakasitsa.

Minister Mołotow przyjął przedstawicieli państw zachodnich

LONDYN PAP. Podano do wiadomości, że minister spraw zagranicznych ZSRR Mołotow przyjął specjalnego wysłannika min. Bevin'a — Roberta w związku z sytuacją w Berlinie. Wizyty ministrów Mołotowowi złożyli również ambasador USA w Moskwie, Bedell — Smith oraz ambasador Francji — Chatagnieu. P. Roberts przesłał ministrowi Bevinowi sprawozdanie z przebiegu swej rozmowy z min. Mołotowem. Treść sprawozdania nie została podana do wiadomości.

Państwa naddunajskie dają odprawę zachodnim macicielom współpracy i pokoju

BELGRAD PAP. — Na sobotnim posiedzeniu konferencji dunajskiej, odbywającym się pod przewodnictwem delegata Bułgarii Kamenowa, państwa zachodnie podjęły jawną próbę utrzymania w mocy dawnych niesprawiedliwych przepisów konwencji regulującej żeglugę na Dunaju.

Delegat Francji Thierry oświadczył, iż rząd francuski zamierza za wszelką cenę utrzymać „nabyte prawa” i nie uzna żadnej nowej konwencji jeśli zostanie ona przyjęta większością głosów. Przedstawiciel Wielkiej Brytanii Peake, oraz USA Cannon poparli stanowisko delegata Francji, twierdząc, że żadna konwencja późniejsza nie ma rzekomo mocy prawnej bez zgody wszystkich państw, które podpisały poprzednią konwencję.

Delegat Austrii hr. Rosenberg podkreślił, że

udział Austrii w konferencji nie oznacza jej zgody na konwencję, która zostanie opracowana na niej oraz zażądał przyznania delegacji austriackiej głosu decydującego w obradach konferencji. Rosenberg poparli przedstawiciele Wielkiej Brytanii i USA.

Próby przedstawicieli państw zachodnich skierowania pracy konferencji na dogodnie dla nich tory spotkały się ze zdecydowaną odprawą ze strony delegatów krajów naddunajskich.

Minister spraw zagranicznych Czechosłowacji Clementis, przypomniał, że obecna konferencja nie została zwołana po to, aby potwierdzić niesprawiedliwą konwencję z roku 1921, ale w tym celu aby opracować nowy statut żeglugi na Dunaju. Różnica między obecną konferencją a poprzednią — oświadczył Klemen-

tis — polega na tym, że dawniej wielkie mocarstwa narzucały swą wolę państwom nie posiadającym pełni suwerenności natomiast obecnie w konferencji biorą udział państwa, korzystające w całej pełni ze swych praw suwerennych.

Następni mówcy min. Anna Pauker min. Molnar — wypowiedzieli się zdecydowanie przeciwko przyznaniu Austrii prawa decydującego głosu, podkreślając że byłoby to sprzeczne z decyzją Rady Ministrów Spraw Zagranicznych w sprawie zwołania konferencji dunajskiej, przyznając Austrii jedynie głos doradczy.

Szef delegacji radzieckiej wiceminister Wyszynski poddał argumenty przedstawicieli państw zachodnich wszechstronnej analizie politycznej i prawnej — dowodząc, że są one pozbawione całkowicie podstaw.

Podkreślając, że przedstawiciele państw zachodnich stawiają konferencję przed ultimatum: zaakceptowania ich warunków, lub odrzucenia przez nich nowej konwencji — Wyszynski oświadczył: „delegacja radziecka zdecydowanie odrzuca tego rodzaju postawienie sprawy. Stwierdzamy z góry, że takie deklaracje utrzymane w tonie ultimatum nie będą miały dla nas żadnego znaczenia. Zignorujemy je po prostu.

Powładamy: drzwi tej konferencji stoją dla was otworem w jedną i drugą stronę. Nikogo nie zmuszamy do brania udziału w konferencji. Konferencja zostaje zwołana dla współpracy, dla zgodnego rozpatrzenia zagadnień, które interesuje wszystkich jej uczestników. Nie jest to konferencja Beneluxów. Język dyktanda i ultimatum musi pozostać poza progiem tej sali.

Nawiązując do pretensji delegata Austrii przyznał mu decydujący głos, Wyszynski stwierdził, że są one bezpodstawne, gdyż dotychczas nie uregulowano sprawy traktatu pokojowego z Austrią, która do końca wojny pozostawała w obozie hitlerowców, ponadto pretensje te są sprzeczne z poprzednimi decyzjami Wielkiej Czwórki.

Ponieważ delegat USA nalegał na przyznanie delegacji głosu decydującego, Wyszynski zaproponował, by w sprawie tej wypowiedziano się w drodze głosowania.

Wniosek amerykański uzyskał jedynie dwa głosy (USA, Anglia) przeciwko siedmiu przy jednym (Francja) powstrzymującym się.

Rezolucja Wyszynskiego, potwierdzająca poprzednią decyzję Rady Ministrów Spraw Zagranicznych Wielkiej Czwórki w sprawie przyznania Austrii jedynie głosu doradczego na konferencji dunajskiej uzyskała 7 głosów przeciwko 3 (USA, Anglia, Francja) tym samym podjęte przez delegatów państw zachodnich próby zrewidowania decyzji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych nie powiodły się.

Sojusznicza Rada Kontroli obraduje w Wiedniu

WIEDEN PAP. — Na posiedzeniu Sojuszniczej Rady Kontroli, delegat radziecki zwrócił ponownie uwagę na złośliwą propagandę wojenną prowadzoną przez niektóre austriackie dzienniki ukazujące się w strefach anglosaskich. Przedstawiciel amerykański próbował usprawiedliwić podżegaczy wojennych działających w prasie amerykańskiej tym, że ich artykuły są powtórzeniem lub streszczeniem przemówień niektórych amerykańskich działaczy politycznych.

Delegat radziecki oświadczył, że zastosuje ostre środki dla ukrócenia złośliwej propagandy wojennej w strefie radzieckiej.

Arabowie przygotowują się do wojny

Bernadotte konferuje w sprawie demilitaryzacji Jerozolimy

LONDYN PAP. — Agencja Reutera donosi z Damaszku, że Wysoki Komitet Arabicki postanowił wysłać delegację do krajów muzułmańskich celem udzielenia wyjaśnień na temat sytuacji w Palestynie oraz uzyskania pomocy materialnej i moralnej dla ponownego podjęcia walk w Palestynie.

LONDYN PAP. — Hr. Folke Bernadotte, rozjemca ONZ w Palestynie, wyjechał w niedzielę do Ammanu, skąd uda się następnie do Jerozolimy, Aleksandrii, Haify i Tel-Awiv'u celem omówienia z władzami arabskimi i żydowskimi sprawy demilitaryzacji Jerozolimy oraz

problemu uchodźców arabskich z terenów zajętych przez Żydów. Podróż hr. Bernadotte potrwa prawdopodobnie 6 dni.

LONDYN PAP. — W niedzielę odbyło się

w Nikozji (Cypr) wielkie zgromadzenie ludowe, na którym ostro zaprotestowano przeciwko próbom państw anglosaskich przekształcenia wyspy w bazę wojskową.

Ambasador Jugosławii w Rumunii odmawia powrotu do swego kraju

BUKARESZT PAP. — Ambasador Jugosławii w Rumunii Golombovic zrezygnował ze swego stanowiska i odmówił powrotu do kraju, gdyż, jak stwierdza w liście otwartym, opublikowanym na łamach dziennika rumuńskie-

go „Scanteia”, nie zgadza się z antymarksistowskim i antyradzieckim stanowiskiem KC Komunistycznej Partii Jugosławii oraz programem, przyjętym na ostatnim kongresie KPI.

Angielski „protest” przeciw oświadczeniu króla Pawła

LONDYN PAP. — Jak donoszą z Aten, brytyjski chargé d'affaires Patrick Reilly złożył na ręce premiera greckiego Sofulisa protest przeciwko niedawnemu oświadczeniu króla Pawła, że Anglia powinna oddać Cypr Grecji wzamian za pewne bazy na Krecie.

Minister spraw zagranicznych Grecji Tsaldaris wyjaśnił, że oświadczenie króla Jerzego, złożone w przyjaznej rozmowie z korespondentem amerykańskim, zostało „nieścisłe podane”. Król wyraził swój osobisty pogląd w tej sprawie, nie porozumiewając się uprzednio z ministrami.

Fala strajków w Holandii

BRUKSELA PAP. — Według wiadomości, nadchodzących z Haga, położenie mas pracujących w Holandii stale się pogarsza. Ostatnio wybuchły strajki w Rotterdamie, w kopalniach Lingurba, w Grohinen, w Heng i w innych miastach. Robotnicy żądają podwyżki płac.

W Hadze wybuchł strajk pracowników komunikacji miejskiej, domagających się podwyższenia płac. Prawie cała komunikacja miejska jest sparaliżowana.

Żałobne uroczystości w Stolicy

WARSZAWA PAP. — W niedzielę, dnia 1 sierpnia 1948 r. w IV-tą rocznicę wybuchu powstania warszawskiego, ludność stolicy uczciła pamięć poległych bohaterów powstania i walk wyzwolczych.

Wszystkie, rozsiane na terenie miasta miejsca publicznych straceń zostały bogato udekorowane kwiatami Żołnierzy Wojska Polskie-

go pełnią przy nich wartę honorową.

Główne uroczystości żałobne odbyły się na cmentarzu wojskowym na Powązkach, gdzie zostały złożone wieńce i kwiaty na mogiłach powstańców, żołnierzy Wojska Polskiego oraz na mogile gen. Świerczewskiego i żołnierzy radzieckich.

Szef hitlerowskiego wywiadu na wolności

Max Ilgner, dyrektor I.G. Farben wypuszczony na wolność

BERLIN (TELEPRESS) Pierwszym z sądzonych dyrektorów I.G. Farben, który opuścił więzienie norwimberskie, wczoraj rano jest Max Ilgner, którego skazano na 3 lata więzienia za udział w grabieniu krajów okupowanych, zaliczając mu jako odbyłą karę, czas spędzony w areszcie.

Wyrok na Ilgnera, czołowego szpiga I.G. Farben i byłego szefa sztabu Luftwaffe został celowo zredukowany do lat 3 zaledwie, by umożliwić tak „wybitnej” sile nie marnowanie swych talentów w więzieniu i rozejście się za nową posadą.

Jedenastu innych dyrektorów I.G. Farben również zostało zwolnionych. Faktem znanym jest jednak, że Ilgner pierwszy znalazł się na wolności.

Ilgner był szefem biura „NW 7” — organizacji wywiadowczej i szpiegowskiej I.G. Farben jak również głównym łącznikiem między wspomnianym koncernem chemicznym a partią hitlerowską.

„NW 7” posiadała wspaniałe zorganizowaną światową sieć szpiegowską, która zaopatrywała hitlerowski sztab generalny i komendę lotnictwa w tak cenne informacje, że, jak powiedział inny dyrektor I.G. Farben — Schnitzler — „armia niemiecka, nie mogła się bez nich obejść”.

Ze względu na stosunek handlowy i finansowy, Ilgner mógł wysłać tysiące szpiegów do Południowej Ameryki i USA, celem zbierania informacji wojskowych i przemysłowych, oraz organizowania akcji sabotażowych.

Informacje, zbierane przez „NW 7” były przekazywane głównej komendzie hitlerowskiej za pośrednictwem tzw. Vermittlungsstelle — biura łącznikowego pomiędzy I.G. Farben i Wehrmachtem, które było organizowane przez George von Schnitzler’a, skazanego obecnie przez sąd amerykański na 5 lat więzienia.

Max Ilgner wysłał w 1944 poufny okólnik do czołowych osobistości w „NW 7”, w którym wyraził swe przekonanie, że porażka hitlerowskich Niemiec nie będzie oznaczać likwidacji I.G. Farben. Stwierdził on z całą pewnością, że można mieć pewność, iż amerykańscy przyjaciele przyjdą z pomocą i umożliwią niemieckiemu koncernowi chemicznemu podjęcie normalnej działalności.

Skandaliczny wyrok na szajkę dyrektorów I.G. Farben, wydany przez amerykański trybunał norwimberski, uważany jest za potwierdzenie decyzji, powziętej przez najwyższe czynniki państwowe w USA, przywrócenia pełnej produkcji najbardziej zbrodnictwa trudu niemieckiego.

Zakłady I.G. Farben w zachodnich Niemczech nie zostały zlikwidowane, jak to polecała So-

jusznicza Rada Kontrolna. Pozostały one nie-uknięte przez Anglosasów i Francuzów, którzy złamali wszelkie obietnice w tym względzie, uczynione Sojuszniczej Radzie Kontrolnej i którzy, gwałcąc postanowienia poczdamskie, dążyli do wzmożenia produkcji I.G. Farben. Twierdzenia mocarstw zachodnich, że należące do koncernu fabryki chemiczne w Trizonii produkowały aspirinę i pigułki na kaszel zostały cał-kowicie zdezawutowane przez eksplozję w Ludwigshafen, gdzie produkowano nie środki na-senne, lecz — materiały wojenne.

Jest rzeczą zrozumiałą, że jeśli, jak to za-decydowały w marcu amerykańskie departa-

menty Stanu i Obrony, I.G. Farben ma podjąć pełną produkcję pod kierunkiem niemieckich ekspertów, koncern ten nie może być pozba-wiony swych byłych dyrektorów, z których połowa jest już obecnie na wolności — do dyspozycji USA.

W ten oto sposób, monopolisci amerykańscy, posiadający więzy karciowe z I.G. Farben, wpelniają lojalnie swe obietnice w stosunku do niemieckiego koncernu chemicznego, uczynione jeszcze podczas wojny.

Pożar na statku szwedzkim w Gdyni

GDYNIA PAP. — Na stojącym w porcie gdynskim szwedzkim parowcu „Windar”, w go-dzinach wieczornych, dnia 31 lipca wybuchł pożar. Wypadek nastąpił podczas naprawy statku. Na wieść o pożarze do akcji przystąpi-ły dwie sekcje portowego pogotowia przeciw-pożarnego. Strażacy musieli pracować przy po-mocy aparatów tlenowych.

Po przeszło 3-godzinnej akcji pożar ugazo-no. Straty nie są wielkie, uszkodzona została tylko ściana wewnętrzna hali maszynowej i przewody elektryczne. Statek po naprawie usz-kodzeń dokończy ładunku węgla i odpłynię do Holandii.

Zbrodniarze wojenni na stanowiskach

pod rządami de Gasperiego we Włoszech

MOSKWA PAP. — Nawiązując do anty-ra-dzieckiej kampanii w reakcyjnej prasie włoskiej, oraz do ciągłych przechwałek włoskich czynników rządzących o ich rzekomych zasłu-gach w obaleniu faszyzmu i wypowiedzeniu wojny Niemcom w roku 1943, dziennik „Izwie-szia” pisze:

„Te ciągle przypominania chrześcijańskich demokratów o wydarzeniach roku 1943, które były dziełem włoskich mas ludowych i które uwarunkowała przelomowa bitwa stalingradzka są im potrzebne po to, by zatuszować zbrod-nie włoskich łaszystów i wybielić przestęp-ców wojennych, biorących udział w życiu po-litycznym.

Jednym z tych zbrodniarzy jest marszałek Messe, były dowódca włoskiego korpusu eks-pedycyjnego na froncie wschodnim. Ten spraw-ca masowych mordów nie tylko nie został a-resztowany, lecz występuje publicznie, a wło-ski minister spraw wojskowych Pacclardi wy-

stępuje wciąż w jego obronie.

„Izwestia” przytacza długą listę zbrodni-marszałka Messe i wojsk włoskich na radziec-kich ziemiach okupowanych. W mieście Sta-lino, Włosi pod dowództwem marszałka Mes-se zamordowali 25 tysięcy jeńców radziec-kich a w okolicach miasta zgładzili tysiące cywilnych obywateli radzieckich. Włoski ofi-cer Angiozio poddawał swe ofiary sadystycz-nym torturom i zamęczał w ten sposób 1.700 obywateli radzieckich. Przytaczając jeszcze wiele innych zbrodni okupantów włoskich na ziemiach radzieckich, „Izwestia” pisze:

„Biorąc w obronę zbrodniarza Messe i jego współpracowników, reakcyjniści z włoskich kół rzą-dzących ponoszą wraz z nimi ciężką odpowie-dzialność. Przebywanie na wolności tych zbro-dniarzy jest najcięższą obrazą pamięci ich of-iar i obrazą dla mas demokratycznych narodu włoskiego”.

„Społeczeństwo radzieckie — piszą w zakoń-

czeniu „Izwestia” — żąda, by włoscy zbrod-niarze wojenni stanęli przed sądem i aby za-przestano protegowania elementów faszyzmo-wskich, odpowiedzialnych za przestępstwa ar-mii włoskiej, popełnione na terytorium Związ-ku Radzieckiego”.

Dzień kolejarza w ZSRR

MOSKWA PAP. — W dniu 1 sierpnia Zwią-zek Radziecki obchodził „Święto kolejarza”.

Z okazji tego święta, wiceminister komuni-kacji Markiewicz stwierdził, że kolejarze ra-dzieccy w okresie powojennym osiągnęli po-ważne sukcesy zarówno w dziedzinie odbuo-owy i budowy nowych linii kolejowych jak i usprawnienia ruchu kolejowego.

Wiceminister Markiewicz wskazał, iż w la-tach powojennych koleje rok rocznie wykony-ują plan obrotu ładunków z nadwyżką, przy-czym w roku 1947 zwiększyły w porównaniu z rokiem 1946 obrót ładunkowy o 10 proc., zaś w pierwszej połowie roku bież. w porównaniu z tymże okresem w roku ubiegłym osiągnęły dalszy wzrost o 21 proc. Wiceminister skon-statował, że przy odbudowie zdevastowa-nych przez hitlerowców linii kolejowych „w-zwzrosła się najnowsze zdobycze techniczne budownictwa kolejowego. Odbudowane magi-strale kolejowe wyposażone są w znacznie trwalsze nasypy, w ciężkie szyny oraz posiada-ją najnowocześniejsze sygnalizacje, łączność radiową i automatyczne platformy przeładun-kowe.

Na wielu liniach jak np. Moskwa — Lenin-grad i Moskwa Charków — Kaukaz północny wybudowano nowe dodatkowe tory. Odbudo-wano również znaczną ilość mostów kolej-o-wych m. in. potężne mosty przez Dniepr, Don i Dźwinę zachodnią. Całkowicie odbudowuje się linię Zagłębia Donieckiego. Znaczące zwiek-szona została zdolność przewozowa magistrali uralskich i syberyjskich. Znaczenie wzrosła rów-nież produkcja wagonów i parowozów.

Komuniści brytyjscy oskarżają

Rząd Partii Pracy zdradził ruch robotniczy

LONDYN PAP. — Sekretarz generalny Bry-tyjskiej Partii Komunistycznej Harry Pollitt w artykule opublikowanym w „Daily Worker” stwierdza, że w chwili obecnej od brytyjskiej klasy robotniczej żąda się „lojalności”, nie utrudniania pracy rządowi, milczenia i nieprze-cistawiania się polityce rządu, chociaż by nawet robotnicy angielscy uważali ją za zgu-bną. Pollitt wyzywa do porzucenia „tej niebezpie-cznej i defetystycznej postawy” w chwili gdy rząd Partii Pracy stwarza w kraju chaos gos-podarczy, który może doprowadzić, masę do niedzi. Rząd premiera Attlee — pisze Pollitt — prowadzi na rozkaz USA politykę zagranic-zną, która zagraża pokojowi i nie ma nic wspól-nego z podstawowymi zasadami ruchu robo-tniczego.

Kto jest lojalny wobec ruchu robotniczego i Wielkiej Brytanii — zapytuje Pollitt, — czy ci, którzy oddają lotniska brytyjskie do dys-

pozycji „naszych nowych mocodawców ame-rykańskich”, czy też ci, którzy walczą o niezale-żność Wielkiej Brytanii, o to, aby współpra-cowała gospodarczo ze wszystkimi krajami, nie podporządkowując się żadnemu?

Lojalność — konkluduje Pollitt — jest rzec-zą doskonałą, ale tylko wówczas, gdy jest zgodna z zasadami, na których opiera się ruch robotniczy. Może natomiast okazać się niebez-pieczną, gdy w wyniku niezasadzonego zau-fania do pewnych osób, wpływa na osłabienie ruchu robotniczego i na wzmocnienie pozycji wrogów klasy robotniczej”.

Zniwa w Czechosłowacji

PRAGA PAP. — Prasa czechosłowacka do-nosi, że akcja zniwa na Morawach dobiega końca. Zbiory przedstawiają się pomyślnie.

Powrót ministrów czechosłowackich z Moskwy

PRAGA PAP. — Minister handlu zagranic-znego Gregor, minister handlu wewnętrznego Kraj-cir oraz minister przemysłu Kliment wrócili w niedzielę po południu z Moskwy, gdzie bra-li udział w otwarciu wystawy przemysłu czecho-słowackiego.

Michał Szolochow

Nauka nienawiści

(Ciąg dalszy.)

Przez całą noc trwał ogień niepokojący, ciężkiej artylerii niemieckiej. Metodycznie, w równych odstępach czasu rozlegały się z dala strzały armatni, po kilku sekundach nad naszymi głowami, wysoko w gwiazdzi-stym niebie słychać było żelazny klekot po-cisku, wyjące dzwinki narastały i oddalały się a później gdzieś tam nad nami, w kie-runku drogi, po której w ciągu dnia gęsto jechały samochody, dowożąc na linię fron-tu amunicję, żółta błyskawicą wzbijał się płomień i jak grom rozległ się wybuch. W odstępach między strzałami w lesie pano-wała cisza, a wówczas słychać było, jak de-likatnie brzęczały komary i jak w sąsied-nim bagnisku nieśmiało nawołują się zanie-pokojone strzelanina żaby.

Leżeliśmy pod krzakiem leszczyny, i lej-tenant Gerasimow, odpędzając odłamana-gazłą komary, nie śpiesząc się, opowia-dał o sobie. Podaje to opowiadanie tak, jak udało mi się je zapamiętać.

— Przed wojną pracowałem w Zachod-niej Syberii w fabryce, jako mechanik. Do armii zostałem powołany 9 lipca ubiegłego roku. Mam rodzinę — żonę, dwoje dzieci, ojca — inwalidę. Na pożegnanie żona, oczy-wiście, popłakała, i rad na drogę udzieliła: „Broń ojczyznę i nas, mocno. Jeżeli trze-ba będzie, życie oddaj, byleby zwycięstwo było nasze”. Pamiętam, roześmiałem się wtedy i odrzekłem: „Cóżes ty, — żona czy agitator rodzinny? Jestem już dorosłym, a co się tyczy zwycięstwa, to wydrzemy je wrogowi razem z duszą, możesz być spokoj-na”.

Ojciec, naturalnie, jest człowiekiem moc-nym, ale bez nakazu i tu się nie obeszło: „Uważaj, — powiada — Wiktor, nazwisko Gerasimow, to nazwisko niezwykłe. Jes-teś robotnikiem z działa prądziada, pra-dziad twój w Straganowa pracował: nasza rodzina setki lat dla ojczyzny, żelazo wy-twarzała, i żebyś na tej wojnie był z żelaza. Władza jest nasza, oficerem rezerwy przed

wojną cię mianowała, wroga winienesz bić, jak się należy”.

— „Zrobi się ojciec”.

Po drodze do stacji wstąpiłem do partyj-nego komitetu dzielnicowego. Nasz sekre-tarz był człowiekiem bardzo oschłym i roz-sadnym... No, myślę sobie, jeżeli nawet żo-na z ojcem agitowali mnie na drogę, to ten już nie przepuści okazji, palnie jakąś pół-godzinną mowę, z pewnością palnie! — A stało się wręcz przeciwnie. „Siadał Gera-simow — powiada do mnie nasz sekretarz — przed pedróżką starodawnym obyczajem posiedziemy chwilę”.

Posiedzieliśmy nieco w milczeniu, potem sekretarz wstał i widzę — okulary ma jak-by spoczone... To ci dopiero, myślę, jakie się teraz cuda dzieją! A sekretarz powiada: „Wszystko jest jasne i zrozumiałe, towa-rzyszu Gerasimow. Pamiętam cię jeszcze ot, takim smykłem, z krawatem pionier-skim na szyi, pamiętam później, jako kom-somolca, znam się także, jako komunistę w ciągu lat dziesięciu. Idź, tę gadzinę bezli-tośnie! Organizacja partyjna jest pewna, że nie zawiedziesz”. Pierwszy raz w życiu pocałowaliśmy się z naszym sekretarzem, i diabli go tam wiedzą, wypadł mi wtedy wcale nie takim zaszuszonym, jak przed tym....

I tak mi się jakoś ciepło na duszy zrobi-ło od jego serdeczności, że wyszedłem z ko-mitetu uradowany i zruszony.

A na dobitkę i żona mnie ubawiła. Rozu-miecie sami, że odprowadzenie męża na front dla żony nie jest przyjemnością: rzecz naturalna, moją również nieco od nie-doli zamroczyło: wciąż chciała mi coś waż-nego powiedzieć, ale w głowie miała prze-ciąg, wszystkie myśli wleciały. I już po-ciąg ruszył, a ona ciągle biegnie obok na-szego wagonu, ręki mojej nie chce puścić i szybko mówi:

„Pamiętaj, Witku, uważaj na siebie, że-byś się tylko nie przebieł na froncie”. „Co ty, — mówię — Nadziu, co ty!”

Za nic w świecie się nie przebieł. Kli-

mat tam wspaniały i nawet bardzo umiar-kowany”. Ciężko mi było rozstać się z żoną, ale od jej miłych i dzieciennych słów weselej mi się zrobiło, a na Niemców opa-rnęła mnie duża wściekłość. Ruszyliśmy nas, zdradziecy sąsiedzi, teraz miejcie się na baczność! Zadamy wam bobu!

Gerasimow milczał kilka chwil, przysłu-chując się strzelaniu karabinów maszyno-wych, wszędzie na przednim skraju, a po-tem, gdy strzelanina uciicha tak samo nie-spodzianie, jak się zaczęła, ciągnął dalej:

— Przed wojną w naszej fabryce otrzy-mywaliśmy z Niemiec maszyny. Podczas montażu niekiedy z pięć razy pomagałem każdej cząstce, obejrze ze wszystkich stron. Nie złego powiedzieć nie można — mądre ręce robiły te maszyny. Książki pisarzy nie-mieckich czytałem i lubiełem, i w ogóle jakoś przywykłem z szacunkiem odnosić się do na-rodu niemieckiego. Co prawda, niekiedy złość brała, że taki pracowity i utalentowa-ny naród znosi u siebie najbardziej pluga-ny reżym hitlerowski, ale ostatecznie, była to ich sprawa. Potem zaczęła się wojna w Europie Zachodniej....

A więc, jadę na front i myślę sobie: tech-nikę Niemcy mają doskonałą, armię — też niezłego sobie. Nie ma co mówić, z takim przeciwnikiem to nawet będzie ciekawe bić się i potać mu kości. W czterdziestym pierwszym roku myśmy też byli w ciemie-bici. Przyznam się, że szczególnie uczciwo-sci po tym przeciwniku nie spodziewałem się: co tam zresztą za uczciwość, skoro ma się do czynienia z faszyzmem. Nigdy jed-nak nie przypuszczałem, że trzeba będzie wojować z tak wyzuta z sumienia zgrają-lotrow, jaką okazała się armia niemiecka. Ale o tym później....

W końcu lipca nasz oddział przybył na front. Bój zaczął się 27, wczesnym ran-kiem. Na początku, jako, że to pierwszy-żna, — było trochę strasznie. Ich moździerze dawały się nam mocno we znaki, ale pod wieczór oswoiłymi się nieco i daliśmy im łupnia — wyparliśmy ich z jednej wioski. W bitwie tej wzięliśmy do niewoli grupę jeńców, było ich z piętnastu. Pamiętam jak dziś: przyprowadzono ich, przerażo-nych, białych: nasi żołnierze wtedy już ostygli z zapalu bojowego, więc każdy z nich właska, co może: jeden — mieniące ka-

puśniaku, drugi — tytoń lub papierosa, je-szcze inny — herbatą czestuje. Klepią ich po ramionach, „kameradami” nazywają, o co — pytają — wojujecie, kamerady....

Jeden z żołnierzy — kadrowców patrzy na ten wzruszający obrazek i powiada: „Roz-krochmaliście się, przyjaciółmi ich nazy-wacie. Tutaj każdy z nich kameradem jest, a popatrzylibyście, co ci kameradzi wyco-nyają tam, za frontem, i jak obchodzą się z naszymi rannymi i z ludnością cywilną”. Powiedział, jakby nas zimną wodą oblał, i poszedł.

Wkrótce rozpoczęliśmy ofensywę i wtedy rzeczywiście naprzyliśmy się! Spalone doszczętnie wsie, setki rozstrzelanych ko-biet, dzieci, starców, zeszpecone zwłoki jeń-ców — czerwonoarmistów, zgwałcone i be-ształsko pomordowane kobiety, dziewczęta i podłoki....

Jedną szczególnie wryła mi się w pa-mięć: miała może lat jedenaście i widocz-ne szła do szkoły. Niemcy ją schwytyli, za-wlekli do ogrodu, zgwałcili i zamordowali. Leżała wśród pomiatych łodyg kartofla-nych, małeńkie dziewczętko, dziecko je-szcze, a w koło rozrzucone, zalane krwią ze-szyty szkolne i podręczniki... Twarz miała okropnie zmasakrowaną płaskim bagnetem, w ręce ścisnęła otwartą teczkę szkol-ną. Przykryliśmy ciało płaszczem — namio-tem i staliśmy w milczeniu. Potem żołnie-rze, wciąż milcząc, rozeszli się, a ja stałem i pamiętam, szeptałem jak opętany: „Bar-kow, — Polowinkin. Geografia fizyczna. Podręcznik dla niepełnej - średniej i śred-niej szkoły”. Przeczytałem to na jednym z podręczników rozrzuconych tamże w tra-wie: a podręcznik ten знаłem. Córeczka mo-ja także była w piątej klasie....

Było to niedaleko od Różyna. A pod Skwi-rą w wozie natknęliśmy się na miejsce straceń, gdzie katowano więźniów do niewo-li czerwonoarmistów. Czy byliście już kie-dys w jacie? A więc, tak mniej więcej wy-gładało to miejsce... Na konarach drzew, które rosły w wozie, wisiały pokrzwawio-ne kadłuby ludzkie, bez rąk, bez nóg, ze zdarta do połowy skórą... Oddzielnie na dnie wozu, leżały zwalone jedne na dru-gich ciała zabitych osmiu ludzi.

(C. d. n.)

Kronika Kalisza Społeczny Fundusz Oszczędnościowy Rolnictwa

KOMU WINSZUJEMY

Poniedziałek, 2 sierpnia.
Dziś: N. M. P. Anielskiej

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Komenda MO 16-62
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna 21-77.

Informacja telefoniczna (Biuro numerów), podawanie dokładnego czasu 12-11.

Informacja pocztowa 14-07.

Informacja kolejowa 10-51.

DYŻURY APTEK

Dziś dyżuruje apteka mgr. Kwiecińskiego — ul. Górnośląska 17, tel. 18-26.

TEATR

W poniedziałek, dn. 2 sierpnia br. Teatr nieczynny.

KINA

Kino „Wolność” wyświetla film p. t.: „Życie Emila Zoli”.

Kino „Bałtyk” wyświetla film p. t.: „Ostatnia noc”.

Kino „Stylowy” wyświetla film p. t.: „Życie Emila Zoli”.

Trybuna wolności
ORGAN K.C. P.P.R.
TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

przynosi chłopom realne korzyści. — Do 15 sierpnia trzeba zapłacić zaległe raty

W rozmowach moich prowadzonych bezpośrednio z rolnikami przekonałem się, że uświadomienie ogółu o istocie Społecznego Funduszu Oszczędnościowego Rolnictwa jest na ogół słabe, a rolnicy traktują swoje wpłaty z tego tytułu, jako formę nowonależnego podatku.

Ponieważ ustawa o obowiązku społecznego oszczędzania została wprowadzona w życie, uważam za pożyteczne dla ogółu rolników - uczestników tego funduszu, podanie do wiadomości ogólnych zasad, oraz przyczyn, które skłoniły Rząd do wniesienia tej ustawy do Sejmu.

Otóż przede wszystkim musimy sobie uświadomić, że narodowy plan gospodarczy na rok 1948, stawiając przed

narodem polskim wielkie zadania we wszystkich prawie dziedzinach życia gospodarczego, skłonił w następstwie tego Rząd do szukania środków materialnych, potrzebnych na realizację tych planów.

Jednym ze źródeł, które musi być użyte dla zwiększenia naszych możliwości gospodarczych w dziedzinie odbudowy kraju, jest oszczędność indywidualna obywateli, bez naruszenia ich tytułu własności do zaoszczędzonych sum.

Stało się bowiem jasnym dla wszystkich bez wyjątku, że kraj nie może się rozwijać, o ile obywatele tego kraju nie będą gospodarować swoimi dochodami w sposób oszczędny. Jednocześnie wysiłek Państwa szedł w tym kierunku, aby

nagromadzone oszczędności mogły być użyte w sposób jak najbardziej celowy, zarówno ze względu na interes oszczędzającego, jak i interes ogólnonarodowy.

Przymusowy charakter ustawy nie może być w żadnym wypadku rozumiany w ten sposób, że jest to jeszcze jeden podatek. Że tak nie jest, świadczy o tym fakt, że ustawa nie przekreśla zupełnie indywidualnych interesów uczestników obowiązku oszczędzania, przewidując dla nich uprawnienia do uzyskania zarówno możliwości zwrotu wkładów, jak i możliwość zaciągania pożyczek. Ponadto należy pamiętać, że wkłady społecznego funduszu oszczędzania są oprocentowane.

Rolnikom - uczestnikom funduszu przysługuje prawo otrzymywania pożyczek inwestycyjnych na takie cele, jak np.: zakup nawozów sztucznych, maszyn rolniczych, inwentarza itp. Dalej uczestnikom przysługuje prawo częściowego zwrotu wkładów w wypadku wydarzeń w rodzinie uczestnika, jak śmierć członka najbliższej rodziny, urodziny dziecka, ślub uczestnika, lub jego dziecka, a także w wypadku utrzymywania dziecka w szkole poza miejscem zamieszkania. Rolnik, po ukończeniu 65 roku życia, może całkowicie wycofać swój wkład z oprocentowaniem, o ile nie posiada dostatecznych środków utrzymania, zaś w wypadku śmierci rolnika - uczestnika funduszu, następuje całkowita wypłata zaoszczędzonych sum.

Możnaby postawić pytanie, dlaczego Rząd przeprowadza akcję oszczędzania, zamiast rozpiścić pożyczkę na cele odbudowy. Otóż musimy sobie uświadomić, że pożyczka wewnętrzna nie działa wychowawczo, nie przyzwyczaja do systematycznej oszczędności. Poza tym pożyczka wyłącza oszczędzającego od bezpośredniego udziału w procesie użytkowania nagromadzonych tą drogą oszczędności, natomiast wybrana przez Rząd forma oszczędzania, daje oszczędzającemu możliwość posługiwania się nie tylko kwotą zaoszczędzoną, ale również korzystania z dalszych zebranych oszczędności.

W zakończeniu chciałbym zwrócić uwagę rolników - uczestników tego funduszu, na fakt, że termin płatności I-jej raty upłynął w czerwcu br. a obecnie od zaległości pobiera się dodatki za zwłokę, które stale wzrastają. Dodatki te, przy zwłoce ponad 1 miesiąc, wynoszą 6 procent od zaległości, przy zwłoce ponad 3 miesiące - 10 procent, a ponad 5 miesięcy - 20 procent od zaległości. Z dniem 15 sierpnia upływa termin ograniczeń egzekucyjnych w rolnictwie i gminy przystąpią do likwidowania nie uiszczonych wkładów w drodze egzekucji.

W interesie rolnika zatem leży, aby uniknąć zbędnych kosztów egzekucyjnych, oraz wysokich dodatków za zwłokę, jak najszybsze uregulowanie zaległości z tego tytułu.

Emil Jerzy Tokar.

Rolnicy witają Z.M.P.

W szeregu kaliskich zakładów pracy odbyły się ostatnio wiece, w których wzięły udział załogi tych przedsiębiorstw. W „Pluszowni” po wysłuchaniu aktualnego referatu, pracownicy fabryki jednomyślnie podjęli rezolucję, w której powiedziano m. inn.:

„My młodzież i pracownicy „Pluszowni”, zgromadzeni na wiece w dniu 20 lipca br. po wysłuchaniu referatu na temat zjednoczenia organizacji młodzieżowych z wielkim entuzjazmem przyjmujemy fakt powstania Związku Młodzieży Polskiej.

Dzień zjednoczenia organizacji młodzieżowych jest nie tylko świętem młodzieży zorganizowanej, ale jest świętem młodzieży miast i wsi, jest świętem całej klasy pracującej.

Wobec powyższego my młodzież postanawiamy wstąpić do Związku Młodzieży Polskiej i w jego szeregach dążyć do dalszego podniesienia wydajności pracy.

Uchwalono również rezolucję potępiającą zamach na tow. Palmiro Togliatti'ego.

Podobny przebieg miały zebrania w „Bielar ni”, PZS Nr 8, PZPD Nr 7, „Winiarach” i Zjednoczeniu Konfektowym.

Les.

Wypadki i kradzieże

KRADZIEŻ PASÓW

W końcu lipca br. została dokonana kradzież z włamaniem na szkółkę Matysiakowej Marii, zam. w Jankowie gm. Zborów. Z młyna skradziono pasy transmisyjne długości: jeden 3,5 m; szer. 9 cm., drugi dług. 3 m, szer. 9 cm. Ponadto skradziono 6 metrów gazy do przesiewania maki. Dochodzenie w toku.

Dnia 28 ub. m. we wsi Nowa Wieś gm. Budziszew, pow. Konieńskiego został napadnięty i pobity przez Odzelewskiego Stanisława i jego matkę Stefanię ob. Konkolewski Antoni, lat 42. Konkolewski doznał ciężkich obrażeń cieleśnych, które zostały stwierdzone podczas badania lekarskiego.

Dochodzenie w toku.

W CZEPKU SIĘ RODZIŁA

Dnia 28 ub. m. w godzinach popołudniowych Trzeciak Barbara, lat 3 i pół, zam. przy ul. Warszawskiej Nr 16 siedząc na oknie 2-go piętra zobaczyła matkę na ulicy, wycyliła się i spadła na bruk, przy czym nie doznała żadnych poważniejszych obrażeń.

POŻARY

Dnia 28 bm. w Kolonii Roguńce gm. Pamięcin wybuchł pożar w zabudowaniach Kosińskiego Stefana, gdzie spłonęła stodoła z tegorocznymi zbiorami, narzędziami rolniczymi, oraz obora, 2 krowy i 5 świń. Przyczyną pożaru nie ustalono, straty około 1 miliona złotych. Dochodzenie w toku.

Wełna z mleka odtłuszczonego

Mleczarnie spółdzielcze woj. łódzkiego osiągnęły w pierwszym półroczu rb. dostawę — 27.800.000 litrów mleka. Stanowi to wykonanie 133 proc. planu Centrali Spółdzielni Mleczarsko - Jajczarskich. Najwięcej z całej dostawy, bo 9 milionów litrów sprzedano w miastach w postaci mleka świeżego, pełnotłustego i pasteryzowanego.

Z pozostałej ilości mleka wyprodukowano 396 tys. kg. masła, wykonując plan w 128 proc.

Z mleka odtłuszczonego wyprodukowano

wano w mleczarniach oddalonych od Łodzi 112 ton kazeiny (twaróg suszony), wykonując plan w 233 proc. Kazeina używana jest głównie do wyrobu kleju, galalitu na grzebienie, guzików oraz na inne cele przemysłowe. Lep-

szych gatunków kazeiny używa się do wyrobu wełny mlecznej, na którą mleczarnie spółdzielcze woj. łódzkiego mogą w drugim półroczu dostarczyć przemysłowi włókiennicemu ponad 100 ton kazeiny.

Końskie

Za spekulację zbożem

O tym, że spekulacja nie popłaca przekonał się na własnej skórze ob. Siedlecki, kierownik młyna w Przedborzu. Gdy w magazynie znajdowało się 400 kwintali żyta ob. Siedlecki 100 kwintali sprzedał po cenach paskarskich w przededniu dekretu o pożyczce przedmówkowej z zamiarem odkupienia po żniwach, gdy ceny spadną. Ale

p. Siedlecki miał pecha. Gdy zaczęła się akcja pomocy przedmówkowej i chłopci przychodzili po mąkę, w magazynie stwierdzono niedobór 100 kwintali żyta na przemiał.

Sprawą zainteresowały się organa bezpieczeństwa i pechowy spekulant znalazł się za kratkami. (Sm.).

Życie Konstancy Nowa

Około trzech miesięcy temu w Konstancynie został podobno zorganizowany miejscowy oddział Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Piszę „podobno”, gdyż Towarzystwo to dotychczas nie przejawia żadnej działalności, a samo jego istnienie jest nadal okryte nimbem tajemnicy. Dwukrotnie zwoływano organizacyjne zebrania, z których — z niewiadomych przyczyn — żadne aż po dzień dzisiejszy nie doszło do skutku.

Najwyższy czas, aby odpowiednie czynniki społeczne zainteresowały się tą sprawą i spróbowały w ten lub inny sposób powołać do życia oddział Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej. Domaga się tego słusznie opinia publiczna, zastanawiająca się nad tym, czy w ogóle istnieje na terenie Konstancynowa Towarzystwo o tak bliskich i sympatycznych każdemu celach.

(Pos.).

Przygody Jasia Wiercinieży

Jasio mówi — przez sen!

Co za Lola?

Masz!

Ze sportu

OLYMPIADA - OLYMPIADA!

Czyżby zły omen?

Nawet znicz olimpijski

dwukrotnie gaśnie na ziemi brytyjskiej

Londyn (obsł. wł.)
Z każdym niemal dniem XIV Igrzyska Olimpijskie budzą co raz większe niezadowolenie wśród państw biorących w nich udział. Organizacja ich zawiodła kompletnie.

Ceremonia wręczenia zwycięzcom medali olimpijskich na żadnych chyba igrzyskach olimpijskich nie odbyła się tak skromnie. Nie było wieniec laurowych, którymi zdobiono skronie zwycięzców, nie wciągano na maszt flagi zwycięskiego kraju. Pozostało jedynie bardzo prozoryczne podium i jeden hymn narodowy, na który zwycięzca musi długo cierpliwie czekać.

Cała ceremonia, mimo swej skromności, zajmuje jednak dużo czasu.

Tradycja olimpijska zamiera w Londynie coraz bardziej. Nawet znicz olimpijski zgasił

W konkurencji indywidualnej w szpadzie startować będą Nawrocki, Karwiński i Fogt.

W konkurencji indywidualnej w szabli (uczestniczy 71 zawodników) startuje Banaś, Zaczek i Sobik.

Do finału skoku w dal Adamezyk zakwalifikował się wynikiem 7.05 m. W finale, w którym znalazło się 12 zawodników, Adamezyk zajął 9-te miejsce. Pierwszy skok — 7.15 m. miał przekroczony, a w drugim osiągnął odległość 6.88 m.

Rozegrane w sobotę spotkania piłkarskie I rundy turnieju olimpijskiego przyniosły następujące wyniki:

Dania pokonała Egipt po dogrywce 3:1 (0:0). Bramki zdobyli dla Danii Hansen 2, i Loger z karnego, dla Egiptu El Dindi. Anglia wygrała z Holandią również po dogrywce 4:3 (1:1). Strzelcy bramek: dla Anglii Mc Baun, Bardisty, Helleher i Mc Ilvenny, dla Holandii Appel 2 i Wilkes — 1. Francja wygrała z Indiami 2:1 (1:1). Bramki zdobyli dla Francji Courbin i Strappe; dla Indii Raman. Jugosławia odniosła zwycięstwo nad Luksemburgiem w stosunku 6:1 (0:1) zdobywając bramki przez Czakowskiego 2, Stankovicia, Michajłowica, Mitica i Bobeka — po 1. Bramkę dla Luksemburga zdobył Schammel.

Joe Verdeur (USA), rekordzista świata na 200 m. stylem motylkowym (2 m. 32 sek.) jest poważnym kandydatem do złotego medalu w Londynie.

Dzisiaj w Londynie

Dzisiaj w poniedziałek odbędą się w Londynie następujące konkurencje:

Przed południem 10.000 m. chód (eliminacje), rzut dyskiem (eliminacje).

Po południu: 200 m. (przedbiegi), 800 m. i 5.000 m. (finały), skok o tyczce i finał rzutu dyskiem, oraz półfinały i finał biegu na 100 m. kobiet.

Z Polaków dzisiaj nikt nie startuje.

Dobry start piłkarzy łódzkich

Widzew remisuje z Polonią 1:1, a ŁKS gromi AKS 5:2

Szalony upał towarzyszył wczoraj meczowi Widzew — Polonia o mistrzostwo ligi. Do przerwy gra była mało interesująca, niemal monotonna. Obustronne wysiłki nie przyniosły prowadzenia ani jednej ani drugiej stronie. Więcej sytuacji podbramkowych posiadała jednak Polonia, która zdobyła prowadzenie przez Brzozowskiego. Na kilka minut przed przerwą Widzew miał

okazać zdobyć wyrównanie, jednak nieudolność napadu nie pozwoliła na to.

Po zmianie stron goście ruszyli do ataku. W 3-ej minucie Widzew zdobywa wyrównawczy punkt ze strzału Cichockiego. Goście reklamowali „spalony”, jednak sędzia jest stanowczy i nie dał się sterroryzować. Gra nabiera tempa i zaczyna być interesująca. Polonia rewanżuje się wypadami, kończącymi się rzutami rożnymi. Po przeciwnej stronie strzał Marciniaka chwytą Borucz. Szularczyk w chwili potym omal nie zdobył wyrównania dla Polonii. Wolny dla gości zostaje strzelony nad poprzeczką.

W 25-ej minucie notujemy rzut wolny dla Widzewa — niewyżywany. Polonia zbyt często gra ostro. Marciniak podaje z dogodnej pozycji, w chwilę potem znośną go z boiska po doznanej kontuzji. W 31-ej min. goście znowu tracą wprost „murowaną” pozycję. Marciniak wchodzi na 5 minut przed końcem na boisko. Polonia dąży za wszelką cenę do zwycięstwa, jednak bezskutecznie.

Zespoły wystąpiły w następujących składach:

POLONIA: Borucz, Przygoda, Gierwatowski, Brzozowski, Wiśniewski, Szczawiński, Jazurcki, Wołosz, Swicarz, Szularczyk, Ochmański.

WIDZEW: Musiał, Reszke, Kopaniński, Słaby, Konarski, Stempel, Wienik, Fornalczyk, Cichocki, Okupiński, Marciniak.

Mecz stał na dość niskim poziomie. Polonia mimo wszystko zawiadła. Warszawiacy sprawiali wrażenie, że jest im trudno przeprowadzać szybkie akcje. Gierwatowski jak zwykle faulował.

Widzew najlepsze punkty posiadał w liniach defensywnych. Poza tym dobrze wypadł Wienik i Okupiński w napadzie. Cichocki wypadł słabo. To samo dotyczy się Marciniaka, którego publiczność musiała nawet dopinguwać do wydłużenia pracy na boisku. Fornalczyk zbyt dużo driblewał i tracił przeważnie piłki.

W ostatnich minutach Ochmański został usunięty z boiska.

Schodząca drużyna Widzewa publiczność w liczbie około 5 tysięcy nagrodziła zasłużonymi oklaskami. Zawsze jeden punkt pozostał w Łodzi.

Warta—Garbarnia 4:3

KRAKÓW (obsł. wł.) W meczu piłkarskim o mistrzostwo Ligi „Warta” pokonała „Garbarnię” w stosunku 4:3 (1:2).

Trzej łodzianie w reprezentacji Polski

Na mecz bokserski Polska — CSR juniorów, który odbędzie się 22 bm. we Wrocławiu kapitan PZB p. Derda usalał następujący skład:

Waga musza — Kargiel (Łódź) rez. — Liedtke (Poznań), waga kogucia-Brzóska (Łódź) rez. — Ciupka (Poznań), waga piórkowa — Kudłacki (Gdańsk) rez. Rudner (Śląsk), waga lekka — Ratajczyk (Poznań) rez. Kaźmierczak (Poznań), waga półśrednia — Styśiak (Kraków) rez. Musiał (Gdańsk), waga średnia — Cebulak (Pomorze) rez. Krasowski (Warszawa), waga półciężka — Smyk (Wrocław) rez. Franek (Poznań), waga ciężka — Stec (Łódź) rez. Misiewicz (Gdańsk).

Na Olimpiadzie walcą już piłkarze

W Londynie rozpoczął się już olimpijski turniej piłki nożnej. Oto fragment jednego z meczów

D-030208

Wczorajsze wyniki ligowe

ŁKS odniósł wczoraj sukces zwyciężając AKS 5:2 (2:2).
Pozostałe spotkania przyniosły następujące wyniki:

Tarnovia — Legia 2:0 (1:0).
ZZK (Poznań) — Ruch 3:2 (0:1).
Wisła — Polonia (Bytom) 4:2 (2:1).
Cracovia — Rymer 4:0 2:0.

Młodzi mistrzowie pięści

Finały bokserskich mistrzostw Polski juniorów

POZNAŃ (obsł. wł.). — Finały bokserskich mistrzostw Polski juniorów rozegrano w wielkim upale przy 40 stop. To też podziwiać należało doskonałą kondycję zawodników, którzy przez cały czas prowadzili walki w szybkim tempie.

Bardzo dobrze zaprezentował się Liedtke w wadze muszej, Kudłacki w piórkowej, Styśiak w półśredniej oraz Cebulak w średniej. Również dobrze wypadli Kukier w papierowej i Kaczmarek w średniej.

Wyniki poszczególnych walk były następujące: w wadze papierowej, będący stałe w ataku Kukier (Lublin) zwyciężył na punkty Lebedzińskiego (Gdańsk), w wadze muszej Liedtke (Poznań) pokonał zdecydowanie na punkty Kofodyskiego (Lublin), w kogucie

Borkowski (Warszawa) wygrał nieznacznie na punkty z Sojka (Kraków), w piórkowej Kudłacki (Gdańsk) po wyrównanej walce zwyciężył na punkty Rudnera (Śląsk), w lekkiej Kaźmierczak po słabej walce wygrał na punkty z Łozińskim (Lublin), w półśredniej Styśiak (Kraków) wypunktował pewnie Musiała (Gdańsk), w średniej Cebulak (Pomorze) zdobył po raz trzeci tytuł, zwyciężając ambitnie walczącego Kaczmarka (Poznań). W trzeciej rundzie Kaczmarek był dwukrotnie do 9 na deskach. W półciężkiej po słabej walce Gnat (Pomorze) znokautował w trzecim starciu prymitywnego Oziembła (Lublin), w wadze ciężkiej Misiewicz (Gdańsk) wygrał w trzeciej rundzie prze k.o. z Jeżem (Wrocław).

O wejście do ligi

PTC mistrzem swej grupy

Ognisko (Siedlce) pokonane 0:5

Wczoraj w Pabianicach P.T.C. gościło u siebie Ognisko z Siedlec, z którym rozegrał decydujący mecz o mistrzostwo swej grupy w walkach o ligę.

Wysokie zwycięstwo 5:0 (2:0) odnieśli gospodarze, którzy przez cały czas mieli wyraźną przewagę, a zwłaszcza po przerwie. Gra był

żywa i emocjonująca. Na wyróżnienie z drużyny gospodarzy zasłużyli atak i obrona. Bramki dla zwycięzców strzelił: Grabski 4 i Kuro.

Pomimo licznych „weekendów” poza miasto na boisku PTC zebrało się ok. 3 tys. widzów, którzy zwycięstwo swych pupiłków przyjęli z entuzjazmem.

To i owo z Łódzi

PIŁKARZY ŁÓDZCY POPRAWIAJĄ REKORDY

Kilku łódzkich pływaków, przebywając obecnie na obozie w Gliwicach przygotowując się do meczu z Czechosłowacją. Na zawodach wewnątrznych Dobrowolski na 200 m. st. klasycznym uzyskał czas 3:01.8. Wynik ten jest lepszy od starego rekordu okręgowego o 5,3 sek.

Lepsze czasy od łodzianina mieli tylko Krauze i Kukłok z Piasta.

Również i na 100 m. st. klas. Dobrowolski pobili rekord okręgu łódzkiego o 0,7 sek, wynikiem 1:24,8.

Boniecki na 400 m. st. dowolnym uzyskał wynik 5:43. Jera przepływa 100 m. st. dow. regularnie w czasie 1:00,8 m.

Jak widzimy, obóz pływaków łódzkich przyniósł wyraźną poprawę formy i wyników.

ZŻYCIA KS TRAMWAJARZ

PIĘŚCIARZE JUŻ TRENUJĄ

Zawiadamia się członków Sekcji Bokserskiej Klubu Sportowego Tramwajarz, że zostają wznowione treningi po przerwie wakacyjnej.

Pierwszy trening odbędzie się we wtorek, dn. 3-go sierpnia br. o godz. 18-ej w sali świetlicy pracowników M.Z.K. przy ul. Dąbrowskiej 23.

Treningi odbywać się będą dwa razy w tygodniu, we wtorki i czwartki od godz. 18-ej, tamże przyjmowane są zapisy kandydatów chętnych do uprawiania sportu bokserskiego.

PRZED WIELKĄ IMPREZĄ MOTOCKLOWĄ

W dniu 5 sierpnia br. o godzinie 17-ej w parkingu przy ul. Daszyńskiego (róg Sienkiewicza) odbędzie się odprawa i uroczyste pożegnanie zawodników biorących udział w Międzynarodowym Maratonie Motocyklowym w Czechosłowacji.

Ovens (USA) — bohater olimpiady berlińskiej uśmiecha się beztrudno. Do tej pory rekordy jego nie zostały pobite w Londynie.

już po raz drugi na ziemi angielskiej. W nocy z piątku na sobotę znicz płonący na stadionie w Wembley, zgasił z niewiadomych powodów. Zapalono go ponownie w sobotę o godz. 4-ej rano.

Z zawodników irlandzkich wycofała się z igrzysk jedynie drużyna pływacka, pozostali zawodnicy startują nadal.

Z powodu opóźnienia zawodów w piątek — radio zagraniczne i angielskie straciło 200 tys. funtów szterlingów, ponieważ 51 sprawozdawców radiowych siedziało przez 35 minut bezczynnie, czekając na rozpoczęcie zawodów.

W drugim dniu zawodów stadion w Wembley wypełniło ponad 70 tys. widzów.

W skoku w dal Adamezyk uzyskał 7.03 m. kwalifikując się do finału.

Nawrocka mimo porażki w indywidualnym turnieju szermierczym we florecie (odpadła w eliminacji) zaprezentowała się dość dobrze, wyraźnie jednak nie była w formie.

Startując w rzucie oszczepem Sinoradzka uzyskała w pierwszym rzucie odległość zaledwie 32 m. — o 11 m. słabiej od prowadzącej w tej konkurencji Finki Barjarinen. W drugiej kolejce Sinoradzka poprawiła rzut o 2 m., w trzeciej zaś uzyskała jeszcze słabszy rzut i nie doszła do finału. Polka zajęła dwunaste miejsce pokonywując jedynie cztery przeciwniczki. Sinoradzka rzuciła poniżej swych możliwości i robiła wrażenie mocno streśmowanej 70-letniej widowia.

W czasie uroczystego wręczenia medali Ewell, zdobywca drugiego miejsca, stojąc uroczysto na podium poklepał po ramieniu prezesa Edstroema, który wręczał mu medal, a następnie zaczął bawić się medalem, podrzucając go do góry.

Wielkie zainteresowanie Olimpiadą, szczególnie konkurencjami, w których biera udział Polacy, okazuje ambasador R.P. Michałowski.

W zawodach szermierczych w szpadzie w konkurencji drużynowej startują 22 zespoły podzielone na grupy. Do ćwierćfinału wchodzi po dwie drużyny. Polska wylosowała grupę, w której znajduje się Argentyna i Kuba.

W szabli uczestniczy 22 drużyny, podzielone na 6 grup. Po dwie drużyny z każdej grupy kwalifikuje się do ćwierćfinałów.